

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215204211
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7215204211.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti W. M., I.. XX.X.XXXX, F. V., I.. XX.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, na návrh otca V. W. I.. XX.X.XXXX, trvale bývajúceho O. W. M. W. Č.. XX, zastúpeného Mgr. Viktorom Krempom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ulici Skladnej č. 38, za účasti matky W. W., I.. XX.X.XXXX, trvale bývajúcej O. N. - Z., I. U. N. Č.. XX, zastúpenej JUDr. Helenou Knopovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ulici Štúrovej č 20 v Košiciach, v konaní o zníženie výživného takto

rozhodol:

Návrh zamietla.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletých detí doručil tunajšiemu súdu dňa 23.2.2015 návrh, ktorým žiadal súd o zníženie výživného z jeho strany na maloletého V. na sumu 100 € mesačne a na maloletú M. na sumu 90 € mesačne, ktorý návrh odôvodňoval tým, že rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 20.6.2014 sp. zn. 45P/208/2013 bol zmenený predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Košice okolie zo dňa 13.1.2012 sp. zn. 15C/229/2010, ktorým bol otec detí zaviazaný prispievať na výživu maloletého V. sumou 180 € mesačne a na výživu maloletej M. sumou 120 € mesačne s ktorým rozhodnutím on nebol stotožnený nakoľko poukazoval okrem jeho znížených príjmov na exekučné konania začaté voči nemu pre jeho nepriaznivý finančný stav, z čoho vyvodzoval neschopnosť plniť vyživovaciu povinnosť určenú pôvodným rozsudkom, odvolanie voči rozsudku napriek tomu nepodal, odvolanie podala matka, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/237/2014 zo dňa 27.11.2014 bol rozsudok prvého stupňa zmenený tak, že odvolací súd návrh na zníženie výživného zamietol. Mal za to, že od tohto rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach došlo na jeho strane k podstatnej zmene pomerov spočívajúcej v tom, že sa mu dňa XX.X.XXXX narodila dcéra M. W., ktorú má so svojou súčasnou partnerkou V.Í. N., s ktorou, ako aj s maloletou M., žije v spoločnej domácnosti I. M. W. Č.. XX O. W.. Vzhľadom na túto skutočnosť a teda vzniknutie mu ďalšej vyživovacej povinnosti vyjadril názor, že na jeho strane došlo k podstatnej a trvalej zmene, ktorá odôvodňuje na podanie návrhu na zníženie určenej vyživovacej povinnosti k maloletej M. a maloletému V.. Poukázal na to, že jeho partnerka, matka maloletej M., je bez pravidelného príjmu, preto celú starostlivosť o domácnosť, jej chod, ako aj o maloletú M. zabezpečuje on v plnom rozsahu a preto plnenie si vyživovacej povinnosti stanovenej súdom voči M. a V. a zároveň zabezpečovanie starostlivosti o maloletú dcéru M. ako aj starostlivosti a zabezpečovanie chodu domácnosti je pre neho finančne náročné, presahuje jeho majetkové a zárobkové možnosti a schopnosti, preto je jednoznačne toho názoru, že aj maloletá M. má právo na zabezpečenie starostlivosti v primeranej výške, nemá byť ukrátená na úkor maloletej M. a V., mal za to, že nedosahuje také príjmy,

aby si mohol dovoliť plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletým M. F. V. v stanovenom rozsahu a zároveň relevantným a hodnotným spôsobom zabezpečovať aj starostlivosť o maloletú M. a spoločnú domácnosť. Tvrdil, že všetky tieto skutočnosti sú dokumentované v spise z konania vedenom na Okresnom súde Košice II sp. zn. 45P/208/2013, že aj napriek odôvodneniu rozsudku Krajského súdu v Košiciach, ktorý zmenil rozsudok prvého stupňa, nie je predsa možné vychádzať z predpokladov a domnienok o príjmoch otca. Opätovne poukázal na skutočnosť, že podľa jeho vedomostí matka maloletých detí M. F. V. žije u svojich rodičov, ktorí jej finančne vypomáhajú, je zamestnaná s príjmom cca. 440 €, nie je ekonomicky nečinná a neaktívna, navyše on jej titulom vyporiadania BSM vyplatil 17.500 € okrem iného, zároveň sa nemôže stotožniť s konštatovaním Okresného súdu Košice II, ktorý prezentoval názor, že ide len o transformáciu majetku, nakoľko on uvedené peňažné prostriedky nenašiel na ulici, ale musel ich zabezpečiť. Poukázal znova na tvrdené skutočnosti, že teda zabezpečuje starostlivosť o maloletú M., ako aj o svoju partnerku a chod domácnosti uviedol prehľad týchto výdavkov, nasledovne platby na byt - inkaso 173 € mesačne, starostlivosť o motorové vozidlo - majetok spoločnosti Z. W. M..L..T. používané na výkon povolania a samozrejme aj na zdravotnú a ďalšiu starostlivosť o maloletú M. ako aj o M. a V. v rámci styku určeného súdom 100 € mesačne, mobil cca. 50 € mesačne, strava cca. 250 až 300 € mesačne, osobná hygiena 15 € mesačne, výdavky na domácnosť bežná údržba drobné úpravy cca. 20 € mesačne, daň z bytov, poplatky za komunálny odpad, ktoré presne nevyčíslil, výdavky na M. - oblečenie, plienky, detské hygienické potreby, hračky, výživové doplnky a iné cca 120 až 150 € mesačne. Tvrdil, že je zamestnancom spoločnosti Z. W. M..L..T. N., kde je jediným spoločníkom a konateľom a to za minimálnu mzdu, poukázal na príjem matky detí u zamestnávateľa spoločnosti G. M. okolo 440 € mesačne, z uvedeného vyvodzoval opätovne, že narodením maloletej M. u neho došlo k podstatnej a trvalej zmene odôvodňujúcej podanie návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti k M. a V., ak má primeraným spôsobom zabezpečiť starostlivosť o maloletú M., jeho príjmy z podnikania nedosahujú takú výšku, ktorá by mu dovoľovala plniť riadne a včas vyživovaciu povinnosť voči maloletým M. a V. v určenej výške. Poukázal na to, že aj on má svoje potreby, že nie je osobou, ktorá by nechcela plniť vyživovaciu povinnosť, ale túto nemôže plniť v stanovenom rozsahu, starostlivosť a zabezpečovanie potrieb maloletej M. ho viedlo k zvýšeným mesačným výdavkom mal za to, že celá situácia opätovne povedie k vymáhaniu výživného v exekučnom konaní, čo neprospieva maloletým deťom.

Matka vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu cestou jej právnej zástupkyne dňa 25.3.2015 s návrhom otca nesúhlasila, tento jeho návrh na zníženie výživného navrhovala zamietnuť, pričom poukázala na zákonné ustanovenie § 62 Zákona o rodine, namietala tvrdenie otca, žeby zabezpečoval celú domácnosť a žeby matka maloletej M. nemala žiaden príjem, keďže táto podľa jej vedomostí je poberateľkou rodičovského príspevku a prídavkov na dieťa, namietala, že otec nevie preukázať relevantným spôsobom svoje príjmy a výdavky tak ako, to bolo aj v predchádzajúcom konaní pod sp. zn. 45P/208/2013, považovala tvrdenie otca, že mu finančne vypomáhajú jeho rodičia za nepravdivé, poukázala na to, že býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a deťmi, jej rodičia sú invalidnými dôchodcami, ich dôchodok nepostačuje ani na základné potreby, nie to ešte aby finančne jej vypomáhali. K námietke otca, že titulom vysporiadania BSM jej musel vyplatiť sumu 17.000 € poukázala na to, že uznesením Okresného súdu Košice okolie č. k. 7C/121/2012 bol schválený zmier účastníkov, otec detí sa dobrovoľne zaviazal zaplatiť vyrovnanie jej podielu na vyporiadavanej nehnuteľnosti, pričom ona navrhla aby sa predmetná nehnuteľnosť predala a peniaze z predaja aby sa rozdelili medzi rodičov maloletých dcér. Namietala otcom tvrdené výdavky na starostlivosť o motorové vozidlo z dôvodu, ako otec sám uviedol, že ide o auto, ktoré je majetkom spoločnosti Z.Á. W. M.. L..T., ktoré náklady otec dáva do odpisov, poprela, žeby otec toto auto využíval na styk s maloletými deťmi V. a M., keďže s týmito sa stretáva 3 krát do roka, namietala jeho tvrdenia o výdavkoch na mobil 50 € mesačne dôvodiť, že 9.3.2015 otcovi bola zaslaná výzva na zaplatenie faktúr vo výške 90,84 € za 4 mesiace z čoho vyvodila, že otcove tvrdenia sú klamlivé a zavádzajúce. K tvrdeniam otca, že všetko uhradza on sám a že pokrýva on všetky výdavky maloletej M. namietala, že toto dieťa má taktiež matku a teda otec nie je jediným živiteľom tohto dieťaťa, navyše matka maloletej M. dostáva rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. Ďalej uviedla, že výživné na obe maloleté deti je vymáhané exekučne a otec ničím neprispieva na výživu detí nad rámec takéhoto výživného. K svojim príjmom uviedla, že pracuje ako predavačka s čistým príjmom cca 440 €, rozpísala výdaje na maloleté deti a to na maloletého V. okuliare 61,80 €, strojček na zuby 59,66 €, každý mesiac doťahovanie strojčeka 3 €, tréningy futbal 20 €, hokejka na florbal 20 €, krúžok florbalu 20 €, štartovné na turnaj florbalu 5€, lopta 8 €, chrániče 15 €, kopačky 20 €, topánky do haly 15 €, učebné pomôcky (angličtina, chémia, biológia) 18 €, koncerty, divadlo 15 €, vreckové mesačne po 15 €, taška do školy 20 €, olympiády (matematická, geografická) 17 €, obedy 6 €, lyžiarsky zájazd 150 €, na maloletú M. koncerty, divadlo 11 €, vreckové mesačne po 15 €, taška do školy 15 €,

obedy 6 €, ďalej uviedla výdavky na školské pomôcky 100 € pre obe deti, oblečenie 200 € pre obe deti, špecifikovala výdavky na domácnosť, poisťka 20,04 €, telefón 10 €, internet 15,50 €, televízia 13,27 €, strava 330 €, drogéria 50 €, vitamíny 5 €, nájom 100 €, mesačník 20 €, strava v práci 25 €, odpad 94 €, poukázala aj na nepravidelné výdavky ako napríklad nedoplatky na ročnom zúčtovaní, nepredvídané výdaje a taktiež poukázala na zvýšené výdavky na stranách detí z dôvodu, že tieto sú vo vyššom ročníku na základných školách. K tvrdeniam otca o nedostatočných príjmoch poukazovala na skúsenosti z ich 13-ročného spolužitia v spoločnej domácnosti, kedy spoločne hospodárili s finančnými prostriedkami, z ktorého spolužitia vedela aké boli príjmy z pohostinstva, kde sa každý víkend konali akcie rôzneho druhu, ktoré poznala, keďže tam pravidelne vypomáhala.

Kolízny opatrovník vo svojej písomnej správe doručenej súdu dňa 29.4.2015 na základe výsledkov šetrení dospel k záveru, že je potrebné prehodnotiť výšku výživného k maloletým deťom, navrhoval upraviť výšku výživného vzhľadom na vek a potreby detí, s prihliadnutím na finančné možnosti otca, pričom šetrením dospel k zisteniam, že otec detí pracuje ako konateľ a zároveň zamestnanec firmy Z. W. M..L..T., vykonáva pohostinskú činnosť, ktorá už dlhodobejšie nevykazuje zisky ako v minulosti, býva spoločne s priateľkou a ich maloletou dcérou M. v trojizbovom byte I. M. W. O. W., mesačné náklady na bývanie sú 173 €, otec má výdavok na pôžičku v B. Z., ktorú hradí mesačne po 80 €, pôžičku v B. v splátkach po 35 €, hradí výživné na maloleté deti spolu v sume 330 €, má aj ďalšie výdavky bežného charakteru, výdavky na stravu, oblečenie, plienky pre maloletú dcéru; matka pracuje ako predavačka, pokladníčka v spoločnosti G. M. M..L..T.. s priemerným príjmom cca. 440 €, spolu s deťmi býva v rodinnom dome u svojich rodičov, kde obývajú spolu 3 izby, za čo rodičom mesačne prispieva na úhradu vo výške 100 €, hradí poplatok za komunálny odpad 94 € ročne, za internet uhrádza 17,50 €, za televíziu 15 €, cestovné 20 €, mobil 20 €, stravu mesačne 350 € a hradí ostatné výdavky bežného charakteru; maloletý V. je žiakom 8. ročníka Základnej školy, matka mu hradí polročný príspevok ZRPŠ 20 €, poisťku 20 €, v školskej jedálni sa nestravuje, ale 2 krát do týždňa počas tréningov futbalu sa stravuje u trénera, za čo mu matka hradí 9 € týždenne, za tréningy futbalu matka uhrádza 10 € mesačne, vybavenie na športovú činnosť ako lopta, chrániče, ostatné pomôcky predstavujú spolu výdavok vo výške 50 €, uhradila mu poplatky na venček spolu v sume 44 €, oblečenie na túto aktivitu 12 € za DVD, hradí mu poplatky za akcie organizované školou a to 10 € výchovné koncerty, škola v prírode 120 €, vreckové 20 €, poplatky za matematickú a geografickú olympiádu, ktorých sa zúčastnil, boli 20 €, na zdravotnú starostlivosť vynaložila dieťaťu z titulu poplatku za okuliare 100 až 150 € ročne, výdavky na zubný strojček sú 59,60 €, poplatok za kontroly u zubára 3 € mesačne, hradí mu náklady na mobil mesačne cca 10 €, potreby do školy cca 15 €, ináč má maloletý potreby bežného charakteru; maloletá M. je žiačkou 2. ročníka základnej školy, jej matka hradí príspevok ZRPŠ 20 €, poplatok do triedneho fondu 5 €, navštevuje výuku anglického jazyka s úhradou 20 € ročne, školský klub nenavštevuje, matka uviedla náklady spojené s návštevou kultúrnych podujatí cca 11 €, vreckové 10 €, na stravu v školskej jedálni maloletá nechodí, na školské pomôcky matka uviedla výdavky cca 65 €, úhradu poplatku v škole prírode 120 €, ináč má potreby primerané veku. Otec u kolízneho opatrovníka tvrdil, že jeho partnerka nepoberá žiaden príjem, hospodária s úsporami, ktoré zarobila ešte v Rakúsku. Matka u kolízneho opatrovníka poukázala na to, že výživné musela zo strany otca vymáhať formou exekúcie a že otec detí neobdarúva ani k osobným sviatkom či Vianociam.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky, otca, kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 15C/229/2010 zo dňa 13.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvode manželstva rodičov maloletých detí dňa 9.12.2012 a vo výrokoch o úprave výkonu rodičovských práv a povinností dňa 24.2.2012 bolo manželstvo rodičov týchto maloletých detí rozvedené, na čas po rozvode tohto manželstva bola schválená dohoda rodičov o zverení oboch maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a o zaviazaní sa otca prispievať na výživu maloletého V. sumou 200 € a na výživu malotelej M. sumou 130 €, ako vyplýva z obsahu tohto spisu, pri schvaľovaní tejto rodičovskej dohody súd vychádzal zo zistení, že otec bol osobou samostatne zárobkovou činnou, spolu s matkou detí boli spoločníkmi a konateľmi spoločnosti Z. W. M..L..T. N. od vzniku tejto spoločnosti, teda od 1.7.2009, otec detí nebol vedený ako zamestnanec tejto spoločnosti, ale z opisu mzdového listu otca vystaveného spoločnosťou Z.I. W. M..L..T. za rok 2010 vyplynulo, že v tom čase otec dosahoval u tejto spoločnosti priemerný mesačný čistý príjem 350,38 €, opisom mzdových listov matky vypracovaných jej zamestnávateľom spoločnosťou G. M. F..M.. N. vyplývalo, že v roku 2010 bol matkin priemerný mesačný čistý príjem od ukončenia materskej dovolenky a opätovného nástupu

do zamestnania, teda od marca 2010, do konca septembra 2010 357,80 €; vo svojej výpovedi na pojednávaní v januári 2012 matka uviedla svoj priemerný mesačný zárobok okolo 400 €, pričom rodičom prispievala do domácnosti sumou 100 €, otec poukazoval na to, že v čase rozhodovania súdu došlo k podstatnému zvýšeniu nákladov v jeho spoločnosti, tržby poklesli zhruba o 50 až 60%, preto nebol schopný platiť výživné vo výške spolu na obe deti po 350 € ako mu táto povinnosť vyplývala z predchádzajúceho rozhodnutia Okresného súdu Košice II 27P/387/2010 zo dňa 24.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.4.2011, ktorým súd rozhodol o úprave výkone rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletým deťom a ktorým schválil rodičovskú dohodu o zverení oboch detí do starostlivosti matky a o zaviazaní sa otca prispievať na výživu V. sumou 200 € a M. 150 € mesačne, pri schvaľovaní ktorej dohody súd vychádzal z daňového priznania otca za rok 2009, z ktorého vyplýval základ dane u otca 5.462,81 €, pričom otcovi nebola vyrubená žiadna daň a matka ako zamestnankyňa spoločnosti G. M. F..M.. dosahovala priemerný mesačný čistý príjem 419,76 €, rodičia boli spoločníkmi a konateľmi spoločnosti Z. W. M..L..T.. N., maloletá M. navštevovala materskú škôlku a maloletý V. navštevoval 4. ročník základnej školy; a vzhľadom na túto otcom popisovanú situáciu na jeho strane rodičia pristúpili k rodičovskej dohode ako je uvedené vyššie a na čas po rozvoze ich manželstva sa dohodli na výživnom zo strany otca voči maloletému V. v sume 200 € a voči malotelej M. 130 € mesačne pričom maloletý V. v tom čase navštevoval 5. ročník základnej školy, maloletá M. navštevovala stále materskú škôlku, mesačná úhrada za škôlku bola 40 €, matka synovi za stravu v školskej jedálni hradila od 20 do 25 € mesačne, na maloletého mala zvýšené výdavky na zakupovanie okuliarov a matka spolu s maloletými deťmi žila v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorý obaja boli dôchodcovia ani jeden s rodičov nemal okrem týchto dvoch detí ďalšie vyživovacie povinnosti.

Na tunajšom súde bolo vedené konanie sp. zn. 45P/208/203, ktoré bolo začaté na návrh otca doručený súdu dňa 28.6.2013, ktorým otec žiadal o zníženie výživného na maloletú M. na sumu 80 € mesačne a na maloletého V. na sumu taktiež 80 € mesačne, dôvodiac udávanou podstatnou zmenou pomerov najmä finančných a ekonomických s tým, že od úpravy výživného nebol podaný návrh na zníženie výživného, otec bol zamestnaný v spoločnosti Z. W. M..L..T.., matka i otec boli v tom čase ešte spoločníkmi v uvedenej spoločnosti, od roku 2010, kedy bol podaný návrh na rozvod, hospodárske výsledky zamestnávateľa otca spoločnosti Z.I. W. M..L..T.. dosahovali stratu, nedošlo k zvýšeniu mzdy, spoločnosť nevykazovala zisk, poukazoval na svoje výdavky, platby za byt inkaso 140 €, starostlivosť o motorové vozidlo majetok spoločnosti Z. W. M..L..T.. používané na výkon povolania 100 €, mobil cca. 50 €, strava cca. 150 €, potreby osobnej hygieny do 15 €, splátky C. 20 €, poistenie R.. B. 56 € mesačne, výdavky na domácnosť, bežnú údržbu, opravy 20 €, internet 10 €, daň z bytov, poplatky za komunálny odpad, ktoré nevyčísli, z čoho vyvodzoval, že jeho príjmy takmer nepostačovali na pokrytie jeho základných potrieb a potrieb na výkon povolania, dôvodil tým, že podnikal v oblasti pohostinskej, čo do určitej miery bolo sezónnou záležitosťou a tvrdil, že jeho finančná situáciu dospela do štádia keď nie z vlastnej viny nevedel riadne a včas plniť súdom určenú vyživovaciu povinnosť, čo vyústilo zo strany matky k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň poukazoval na zamestnanosť matky detí v spoločnosti G. M. a na to, že matka detí žila v spoločnej domácnosti s rodičmi v rodinnom dome, kde neplatila nájom a rodičia jej finančne pomáhali, z uvedeného vyvodil, že došlo skutočne k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňovala zmenu pôvodného rozsudku a zníženie výživného; následne otec ním podaný návrh na zníženie výživného upravil a výživné na maloletú M. navrhoval znížiť na 100 € a na maloletého V. na 80 € mesačne; z daňového priznania spoločnosti Z. W. M..L..T.. za rok 2012 súd zistil, že spoločnosť vykázala základ dane 3.773,80 € a z daňového priznania spoločnosti za rok 2013 vyplynulo, že spoločnosť vykázala základ dane 3.464,27 €, maloletý V. navštevoval 7. ročník základnej školy, maloletá M. navštevovala 1. ročník základnej školy, matka detí bola zamestnaná v spoločnosti G. s priemerným mesačným čistým zárobkom 440 €, vzhľadom na uvedený zistený skutkový stav Krajský súd v Košiciach po preskúmaní veci v dôsledku matkou podaného odvolania zmenil pôvodné rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrh otca na zníženie výživného zamietol, v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného zdôraznil ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine, § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, zdôraznil, že pri určení výživného rozhodujúci príjem, ktorý rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem ktorý fakticky dosahuje, keďže princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity aj v prípade, že povinný berie na seba neprimerané majetkové riziká zahrňujúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu resp. vyvoláva stratu a súčasne možnosť poskytovania výživného a teda ak sa príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadnúť na celkové majetkové pomery povinného a tzv. potencialitu príjmov, to je k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam, poučil otca, že v danom prípade on ako povinný rodič má maloleté deti sústavne sa pripravujúce na budúce povolanie, ktoré neboli schopné samé sa živiť, preto bol povinný s využitím svojich subjektívnych vlastností a najmä vzdelania,

pracovných príležitostí, organizovať svoje pracovné aktivity tak, aby mal reálnu možnosť riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť; taktiež zdôraznil, že v zmysle ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine je rodič povinný plne rešpektovať svoju vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené; odvolací súd porovnaním pomerov v čase predchádzajúcej úpravy výživného a novozistených pomerov dospel k presvedčeniu, že zníženie výživného by znamenalo presunúť zodpovednosť z otca za zdravie a život detí na ich matku, ktorá sa o ne osobne stará, dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť, uspokojuje ich potreby tak, ako postupne vznikajú, nielen finančne, preto jej podiel na výživnom bol niekoľko násobne vyšší ako podiel otca; krajský súd zdôraznil, že otec svoje tvrdenia o príjmoch a výdavkoch žiadnym spôsobom nepreukázal, nesplnil si teda svoju edičnú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine z ktorého vyplýva, že rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie ďalších skutočností na rozhodnutie, ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného čistého príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima, taktiež poukázal na zásadu, že životná úroveň dieťaťa má zodpovedať životnej úrovni rodičov, že vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom je ich prednostná pohľadávka, ktorú si otec musí plniť skôr, než si bude plniť svoje ďalšie záväzky, na záver krajský súd v rozhodnutí konštatoval, že otec bol schopný zabezpečiť si dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb v rozsahu bežného životného štandardu, preto bolo možné od neho spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnil aj maloletým deťom formou výživného v súlade s požiadavkou, že dieťa ktorého rodičia spolu nežijú, má mať takú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo.

Matka maloletých detí je tak ako v čase predchádzajúcich rozhodovaní súdu o výživnom na tieto maloleté deti zo strany otca naďalej zamestnankyňou spoločnosti G. M. F..M.. a z opisov jej mzdových listov od tohto zamestnávateľa vyplýva, že jej priemerný mesačný čistý príjem od 1.1.2014 doposiaľ je 466 €.

Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že matka maloletých detí od 25.7.2014 už nie je spoločníčkou ani konateľkou spoločnosti Z.I. W. M..L..T.. a od uvedeného dátumu jediným spoločníkom a jediným konateľom tejto spoločnosti je otec maloletých detí. Predmetom činnosti tejto spoločnosti je pohostinská činnosť, a výroba hotových jedál pre výdajne, kúpa tovaru na účely predaja konečnému spotrebiteľovi, sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, ubytovacie služby bez poskytovania pohostinských činností, prevádzkovanie výdajne stravy, poskytovanie obslužných služieb pri kultúrnych a iných spoločenských podujatiach, organizovanie kultúrnych a iných spoločenských podujatí, prevádzkovanie kultúrnych spoločenských a zábavných zariadení, poskytovanie služieb rýchleho občerstvenia v spojení s predajom na priamu konzumáciu.

Z daňového priznania spoločnosti Z. W. M..L..T.. za rok 2013 súd zistil, že spoločnosť v uvedenom roku vykázala základ dane 3.464,27 € pri výnosoch 44.853,66 €, nákladoch 41.390,39 €, neuhradila žiadnu daň; z daňového priznania tej istej spoločnosti za rok 2014 vyplýva, že spoločnosť pri výnosoch 41.036,78 € a nákladoch 44.927,39 € vykázala stratu 3.890,61 €.

Z opisov mzdových listov otca za január až apríl 2015 vyplýva, že otcovi ako zamestnancovi bol za uvedené mesiace vyplácaný priemerný mesačný čistý príjem 350,26 €, opis mzdových listov otca ako zamestnanca spoločnosť Z. W. napriek opakovanej výzve súdu za rok 2014 nedoručila, za uvedený rok doručili iba prehľad hrubej mzdy, zrážok sociálneho a zdravotného poistenia, zrážok dane a čistého príjmu, z ktorých vyplýva priemerný čistý príjem v roku 2014 340,26 €.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 18.5.2015 otec reagoval na doručenému vyjadrenie matky k nim podanému návrhu, zotrval na nim pôvodne podanom návrhu, na dôvodoch tohto návrhu, vyjadril názor, že v danom prípade by súd mal chrániť aj práva a oprávnené záujmy maloletej M., ktorá je tiež dieťaťom otca týchto detí a tým má právo na materiálne zabezpečenie aj zo strany otca, zdôraznil, že aj keď maloleté dieťa z hľadiska dospelovania možno nezakladá výdavky rodičov na jeho vzdelanie a podobne, zakladá zvýšené a častejšie výdavky spojené s maloletým dieťaťom, ktoré sú omnoho častejšie, nakoľko tak malé dieťa ako je M., potrebuje mesačne vždy nové veci vzhľadom na rýchly rast dieťaťa a rozširovanie jeho potrieb, len hygienické potreby plienky, krémy, prášky, výživové doplnky, hračky na rozvíjanie vnemových a motorických schopností predstavujú mesačné výdavky vo vyššej miere ako väčšina výdavkov na školopovinné dieťa, kde sa prevažná väčšina vecí zaopatruje na začiatku

školského roka a poukázal na zásadu úmernosti životnej úrovne detí a rodičov správnym uplatnením tejto zásady aj u maloletej M., mal za to, že svoje majetkové a zárobkové pomery, možnosti a schopnosti riadne preukázal a odôvodnil v už predchádzajúcom konaní a tieto dôkazy, udával, že predložil znovu v tomto konaní, opätovne uviedol, že jeho výdavky vzrástli vzhľadom na narodenie maloletej M. pri starostlivosti o ktorú, tak vysoké výživné si nemôže dovoliť platiť na maloletého V. a maloletú M. riadne a včas, o čom svedčí neustále prebiehajúce ohľadne vyživovacej povinnosti otca exekučné konanie, kde sa výdavky otca neustále navyšujú o výdavky exekútora povereného súdom. Namietal niektoré výdavky matky, ktoré nemajú povahu pravidelných mesačných výdavkov ako napríklad okuliare 61,80 €, lopta, chrániče, kopačky, topánky do haly, taška do školy, lyžiarsky zájazd, nakúpené školské potreby a pod. u oboch maloletých detí účastníkov s tým, že podľa jeho názoru tieto výdavky jednoznačne nemajú povahu pravidelných mesačných výdavkov. K poukázaniu matky na príjmy partnerky otca - matky maloletej M. otec poukazoval na to, že medzi ním a matkou maloletej M. nie je doposiaľ ich vzťah legalizovaný. Vyjadril názor, že jeho príjmy nedosahujú takú výšku, aby mohol plniť si vyživovaciu povinnosť voči M. a V. vo výške rovnajúcej sa skoro výške minimálnej mzdy, že matka maloletých má tiež svoje zárobkové možnosti a schopnosti, že výživné nemá nahrádzať príjem druhého z rodičov, poukázal na potrebu brania do úvahy potrieb a oprávnených záujmov maloletej M..

Na pojednávanie, ktoré bolo vytýčené na 17.7.2015, sa dostavila matka spolu s splnomocneným zástupcom svojej právnej zástupkyne JUDr. Knopovej - JUDr. Číževským, otec sa na pojednávanie nedostavil, predvolanie u neho bolo vykázané uložením na pošte. Vzhľadom na neprítomnosť otca pojednávanie bolo odročené na 6.11.2015, čo prítomná matka jej právny zástupca i prítomná kolízna opatrovníčka vzali na vedomie.

Na pojednávanie konané dňa 6.11.2015 sa matka ani jej právna zástupkyňa nedostavili, dňa 3.11.2015 elektronickým podaním právna zástupkyňa matky žiadala o odročenie termínu pojednávania zo dňa 6.11.2015 z dôvodu jej „vopred naplánovanej cesty do Talianska,“ o čom v prílohe predložila kópiu letenky objednanej dňa 29.7.2015 a odročenie žiadala aj z dôvodu práceneschopnosti matky tvrdiac, že táto mala zápal priedušiek s vysokými teplotami, preto si nemohla zabezpečiť potvrdenie od lekára, pričom práceneschopná bola od 28.10.2015 kontrolu mala dňa 6.11.2015, súd vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľky na predloženie dôkazu o PN matky v súlade s ustanovením § 119 O.s.p., dňa 4.11.2015 právna zástupkyňa matky elektronickým podaním oznámila, že údajne ošetrojúca lekárka matky odmietla jej vystaviť potvrdenie spĺňajúce náležitosti § 119 O.s.p. s odôvodnením, že ona takéto potvrdenia nevystavuje a ani nikdy nevystavovala a vo fotokópii doručila potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti matky, z ktorého vyplýva, že táto bola práceneschopnou od 28.10.2015 s kontrolami 2.11.2015 a 6.11.2015. Vzhľadom na uvedené právna zástupkyňa matky bolo obratom súdom informovaná, že vzhľadom na nesplnenie zákonných podmienok na ospravedlnenie jej a matky dieťaťa súd nemôže prihliadnuť a neprihliada, žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje. Napriek uvedenému sa právna zástupkyňa matky ani matka na pojednávanie nedostavili, preto súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

Na uvedenom pojednávaní bol vypočutý otec, ktorý vo svojej výpovedi zotrval na ním podanom návrhu a ním uvádzaných dôvodoch tohto návrhu na zníženie výživného voči maloletým deťom M. a V., k výdavkom maloletej M. ako príklad uviedol, že len mlieko pre dieťa stojí 15 €, pričom potrebuje okolo 90 až 100 € mesačne na toto dieťa a to nehovoril ešte o nákladoch na oblečenie, opätovne uviedol, že tejto maloletej je potrebné neustále niečo zakupovať, čo je dosť nákladné, preto chcel, aby sa ním platené výživné rozdelilo medzi troch, čo by bolo spravodlivé. Potvrdil, že s maloletou M. a matkou tohto dieťaťa žijú v spoločnej domácnosti, pričom s matkou dieťaťa zatiaľ manželstvo neuzavreli, matka maloletej je s touto na materskej dovolenke a poberá materské dávky vo výške 380 € mesačne, obývajú trojizbový byt, ktorý je vo výlučnom vlastníctve matky maloletej M., kde sú náklady na bývanie okolo 220 € mesačne, na ktoré on prispieva polovicou, teda cca sumou 100 € mesačne, a ďalšie osoby v tejto domácnosti nebývajú, zdôraznil, že jeho partnerka v súvislosti s nadobudnutím uvedeného bytu si vzala pôžičku, ktorú spláca sama v splátkach po 130 € mesačne, otec upresnil výdavky na maloletú M. mesačne vo výške 100 až 150 €, v čom sú zahrnuté náklady na ich hygienu, oblečenie i bývanie; okrem detí maloletej M., V. a M. ďalšie vyživovacie povinnosti nemá, nevlastní žiaden majetok, je stále jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti Z. W. M..L..T., kde je i zamestnancom a vypláca si minimálnu mzdu 360 až 380 € mesačne, k výsledkom činnosti spoločnosti za rok 2015 uviedol, že spoločnosť bude mať stratu, čo zdôvodňoval tým, že v mieste jeho podnikania je ďalších 4 až 5 iných pohostinstiev, je tam veľká konkurencia, pričom pri výkone práce v pohostinstve sa strieda s ďalšou pracovníčkou, ktorá je u neho zamestnaná len brigádnicky v rozsahu 100 hodín mesačne, ktorej vypláca mzdu 200 € mesačne.

Na otázku súdu, aby otec vysvetlil z čoho vypláca mzdu sebe a uvedenej brigádničke ak tvrdí, že jeho firma je v strate, uviedol, že finančne mu vypomáha brat, ktorý žije už dlhšie v zahraničí, ktorý mu poskytuje každé 2 mesiace 400 až 500 €, ktoré peniaze používa na výplatu mzdy brigádničky a sebe a zostávajúci rozdiel hradí z príjmov z hracieho automatu, ktorý má vo svojom pohostinstve, k výsledkom činnosti svojej spoločnosti uviedol, že táto vykonáva činnosť od roku 2009 a otec mal za to, že spätne pred tromi až štyrmi rokmi spoločnosť bola ešte zisková, mal za to, že dôvodom zhoršenia hospodárskych výsledkov jeho firmy je to, že ide o malé mesto, ľudia nemajú finančné prostriedky a mal za to, že jeho firma je stratová spätne po dobu troch až štyroch rokov.

Na otázku súdu prečo, ak tvrdí, že jeho firma je stratová spätne podobu troch až štyroch rokov, sa nesnaží zabezpečiť si iný zdroj príjmov, tvrdil, že vzhľadom na jeho vek 46 rokov považuje už za rizikové zmeniť zamestnanie, pričom je vyučeným čašníkom, inú profesiu nikdy nevykonával, tvrdil, že si podal žiadosť o prijatie do zamestnania na základe inzerátov ale, že vždy chceli iba čašníčky, naposledy pracoval po vyučení ako čašík O. E. X. O. N., po skončení ktorého pracovného pomeru ešte pracoval O. W. ako mäsiar v mäsiarni, jeho zdravotný stav je dobrý, u lekára nebol už dlho. Pokiaľ ide o auto uviedol, že užíva auto svojej firmy Z. W. M..L..T. a to auto Škoda Octavia, ktoré využíva čiastočne aj na súkromné účely, napr. keď chodí pre deti. Vyčíslil okrem výdavkov výživného a nákladov na bývanie, jeho osobné výdavky na hygienu, oblečenie a stravu na 100 až 120 € mesačne a poukázal na to, že spláca i pôžičku, keďže mal podlžnosti na výživnom a tieto uhradil po začatí exekúcie z peňazí získaných formou pôžičky. Otec cestou právneho zástupcu na tomto pojednávaní predložil súdu kópiu návrhu na určenie vyživovacej povinnosti zo strany otca voči maloletej M., v ktorom návrhu bol obsiahnutý i súpis výdavkov na maloletú M. a právny zástupca otca oznámil, že na Okresnom súde Košice - okolie je vedené konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletej M. a vec je vedená pod sp. zn. 9P/329/2015 a dňa 4.11.2015 vo veci bol vyhlásený rozsudok, ktorým mala byť schválená rodičovská dohoda okrem iného o zaviazaní sa otca prispievať na výživu maloletej M. po 100 € mesačne.

Na otázku tohto súdu aký bol dôvod takéhoto konania vo veci maloletej M., ak otec v tomto konaní tvrdil, že s matkou tohto dieťaťa i so samotnou maloletou žijú v spoločnej domácnosti, spoločne s matkou dieťaťa hospodária, spoločne zabezpečujú potreby maloletej M. a túto spoločne vychovávajú, právny zástupca otca konštatoval, že uvedené konanie bolo z dôvodu „ochrany práv a záujmov maloleteho dieťaťa pred prípadným rozchodom rodičov, vzhľadom na všeobecne známy fakt vysokej rozvodovosti a rozchodovosti rodičov detí,“ pričom voči uvedenému rozhodnutiu súdu o schválení rodičovskej dohody, rodičov maloletej M. sa rodičia tohto dieťaťa vzdali práva na podanie odvolania. Z predmetného návrhu vypracovaného dňa 17.9.2015 V. N. - partnerkou otca a matkou maloletej M., okrem iného vyplýva, že v návrhu táto uvádzala, že s otcom dieťaťa žije v partnerskom vzťahu v jednej domácnosti O. W. M. W. Č.. XX, v byte ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, dňa XX.X.XXXX sa im narodila spoločná dcéra maloletá M., otec dieťaťa má z predchádzajúceho manželstva dve maloleté deti maloleteho V. a M. W., matka maloletej M. je na materskej dovolenke, preto má obmedzené príjmy, ktoré v celkovej výške nepokrývajú výdavky na starostlivosť o maloletú M. a vedenie domácnosti, s otcom neuzatvorili manželstvo a preto vyslovila názor, že úprava a určenie vyživovacej povinnosti voči maloletej M. zo strany otca je v záujme maloleteho dieťaťa a predstavuje „ochranu práv o oprávnených záujmov maloletej M.“ a navrhovala určiť výživné zo strany otca na maloletú M. 200 € mesačne, čo spolu s otcom dieťaťa konzultovali a po vzájomných rozhovoroch dospeli k záveru, že je potrebné a účelné v záujme maloletej M. určenie výživného rozhodnutím súdu čo do ochrany práv a záujmu maloletej; v návrhu rozpisala výdavky na maloletú M., sumár nevyhnutných a nutných mesačných výdavkov tam rozpisovaných vyčíslila od 270 do 320 €, svoje nevyhnutné pravidelné mesačné výdavky vyčíslila spolu v sume 720 € - uvádzala okrem iného nájom za byt a elektrickú energiu spolu 230 €, hypotéku 130 €, nevyhnutné výdavky na chod domácnosti, drobné opravy, čistiace prostriedky a pod. 40 €; uviedla taktiež ďalšie nepravidelné výdavky na maloletú ako je detská posteľ 160 €, kočiar 450 €, kompletná detská výbava 200 €, chodačka 49,90 €, hračky 200 €, prenosná detská postieľka 60 €, detská hojdačka 65 €, prikrývky 100 € a zosumarizovala tieto nepravidelné výdavky vo výške 1.190 €; uviedla svoje príjmy 203 € mesačne ako rodičovský príspevok, prídavky na dieťa 23 € mesačne, rodičovský príspevok poberaný z Rakúska, kde pracovala, 144 € do januára 2016, kedy bude musieť opätovne podať žiadosť o priznanie uvedených príspevkov a čakať na posúdenie priznania nároku; v čase podávania návrhu už nebola na materskej dovolenke.

Otec na pojednávaní potvrdil pokračovanie v splácaní pôžičky vzatej na úhradu podlžnosti na výživnom voči týmto dvom deťom v splátkach po 80 €, pokračovanie splácania pôžičky od B. v splátkach po 35 €.

Ako dôvod prečo sa v konaní vo veci výživného na maloletú M. otec s matkou tohto dieťaťa dohodol na sume 100 € a v tomto konaní žiada zníženie výživného na dve svoje staršie deti M. a V., otec uviedol, že bolo to preto, lebo chcel aby suma 330 € (výživné na M. a V.) bola rozdelená rovnomerne medzi všetky tri deti, iný dôvod prečo sa dohodol na výživnom v sume 100 € na M. nemá.

Na uvedenom pojednávaní otec ďalej objasnil, že v čase konania vo veci predchádzajúcej úpravy výživného pokiaľ udával výdavky na bývanie v byte 140 €, že ide o ten istý byt, v ktorom býva v súčasnosti s maloletou M. a jej matkou, ktorý byt bol pôvodne v spoluvlastníctve rodičov maloletých detí M. a V. a po ich dohode o vysporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva sa títo dohodli, že uvedený byt, ktorý bol ohodnotený na 34.500 €, bol prevedený do výlučného vlastníctva otca s tým, že otec bol povinný vyplatiť matku detí sumou 17.000 €, pričom otec tvrdil, že uvedené finančnú čiastku nemal, preto sa s matkou maloletej M. dohodli na riešení, že táto odkúpila celý byt od otca za uvedenú sumu 17.500 €, ktorú sumu získala formou pôžičky, ktorú teraz, ako je uvedené vyššie, spláca a stala sa teda výlučnou vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti.

Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie súd upustil od vykonania dôkazu vypočítaním matky.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa ust. § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa ust. § 63 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. 14)

(2) U rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

(3) Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa ust. § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

(2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

(3) Výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(2) Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

(3) V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

(4) Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa ust. § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti M. F. V. v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že o výživnom zo strany otca voči maloletým deťom pokiaľ ide o stanovenie výšky výživného bolo naposledy rozhodované, ako je uvedené vyššie, rozsudkom, ktorý bol vyhlásený v januári 2012, kedy bola uzavretá rodičovská dohoda o výživnom zo strany otca na maloletého V. 200 € mesačne, na maloletú M. 130 € mesačne, za podmienok zistených súdom, ktoré sú konštatované vyššie. V roku 2013 bolo konanie začaté na návrh otca a to konanie o zníženie výživného na tieto dve maloleté deti, ktoré konanie inicioval otec dôvodiac nedostatočnými alebo neuspokojivými výsledkami v podnikaní jeho spoločnosti Z. W. M..L..T.. tak, ako je to uvedené vyššie, ktoré rozhodnutia súdu prvého stupňa a následne Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu nadobudli právoplatnosť dňa 22.12.2014 a návrh otca na zníženie tohto výživného bol zamietnutý; ako súd citoval vyššie, Krajský súd v Košiciach vo svojom odôvodnení rozhodnutia, ktorým zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrh otca na zníženie výživného v celom rozsahu v tom čase zamietol, otec bol v odôvodnení uvedeného rozhodnutia krajským súdom náležite poučený o všetkých zásadách z ktorých súd vychádza a musí vychádzať v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami pri hodnotení vyživovacej povinnosti povinného rodiča, napriek tomuto vydanému poučeniu a napriek tomu, že otec má právneho zástupcu, ako i napriek tomu, že otec bol súdom vyzvaný pri vytyčovaní termínu pojednávania v tejto veci na preukázanie svojich príjmov si otec nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia citovaného § 63 ods. 1 a opakovane ani v tomto konaní nepreukázal súdu svoje príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmov, teda zo svojej podnikateľskej činnosti, nepredložil súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a neumožnil súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenia ďalších skutočností podstatných pre rozhodnutie; keďže si túto povinnosť nesplnil, súd opätovne vychádza zo zákonom stanoveného predpokladu, že výška jeho priemerného mesačného čistého príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima tak, ako to konštatoval aj krajský súd vo vyššie spomínanom rozhodnutí 7CoP/237/2014. Pre úplnosť pokiaľ ide o príjmové pomery na strane otca, jeho možností a schopností, súd opakovane ako to bolo aj v predchádzajúcich konaniach poukazuje na to, čo vyplynulo aj z teraz vykonávaných dôkazov a zo samotných prednesov otca, že otec v súčasnosti síce tvrdí zhoršenie výsledkov z jeho podnikania, toho času udáva, že v podnikaní vykazuje jeho spoločnosť straty spätne po dobu 3 až 4 rokov, avšak z daňových priznaní podávaných

spoločnosťou otca spoločnosti Z. W. M..L..T.. vyplýva, že táto spoločnosť vykázala straty po prvý krát až za rok 2014, hospodárske výsledky tejto spoločnosti za rok 2015 otec súdu nijako nepreukázal ani pokiaľ ide o priebežné výsledky činnosti tejto spoločnosti len otec vyjadril domienku, že spoločnosť opätovne vykáže stratu, avšak napriek uvedenému otec si počas celého sporného obdobia vyplácal mzdu ako uviedol v rozpätí od 340 do 380 € a vyplácal i svoju zamestnankyňu, ktorú zamestnáva formou brigádnickej činnosti odmenou 200 € mesačne, z uvedeného jednoznačne vyplýva, že výsledky činnosti jeho spoločnosti ktorej jediným konateľom a jediným spoločníkom z pohľadu posudzovania jeho vyživovacej povinnosti nezodpovedajú jeho tvrdeniam o vykazovaných stratách tejto spoločnosti, o posudzovaní výsledkov podnikateľských aktivít z pohľadu zákona už bol poučený v predchádzajúcich rozhodnutiach súdov, i už opakovane spomínanom rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach vo veci 45P/218/2013, súd pri posudzovaní možností a schopností povinného rodiča, ako už bolo uvedené, vychádza aj z potenciality príjmov na strane povinného rodiča, v danom prípade teda súd zohľadňuje i to, že ak otec tvrdí, že v jeho podnikaní sa mu nedarí nič mu nebráni svoju situáciu riešiť nájdením si iného vhodného zamestnania v žiadnom prípade neobstojí tvrdenie otca, že vzhľadom na jeho vek 46 rokov je už hľadanie si nového zamestnania pre neho takmer nemožným, a to aj vzhľadom na to, že vek odchodu do dôchodku sa neustále navyšuje, teda na strane otca ide ešte o dlhé obdobie kým mu vznikne nárok na odchod do dôchodku a teda je nevyhnutné ak tvrdí, že v podnikaní je neúspešný, aby túto svoju situáciu, tým skôr, že má vyživovaciu povinnosť voči trom maloletým deťom, začal riešiť. Na strane otca súd zároveň poukazuje na to, že finančné prostriedky, ktoré vynakladá na splácanie pôžičiek, ako je to uvedené vyššie, má prednostne použiť na úhradu potrieb maloletých detí. Pokiaľ otec zdôvodňoval ním podaný návrh na zníženie výživného pribudnutím mu ďalšej vyživovacej povinnosti voči maloletej M., je nesporné, že otcovi táto vyživovacia povinnosť skutočne pribudla, otec žije v spoločnej domácnosti s týmto dieťaťom rovnako ako s jeho matkou, ako opakovane uviedol, spoločne zabezpečujú náklady tejto domácnosti a spoločne zabezpečujú i výchovu a výživu tohto dieťaťa a uspokojujú všetky potreby tejto maloletej. Je pravdou, že pribudnutie vyživovacej povinnosti povinného rodiča je závažnou zmenou pomerov na jeho strane, avšak nemožno uvedenú zmenu pomerov bez ďalšieho vyhodnocovať v neprospech starších maloletých detí povinného rodiča, ktoré sú svojou výživou jednoznačne odkázané na svojich rodičov ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, i z predchádzajúcich rozhodnutí súdu vo veciach starostlivosti o maloleté deti W. M. F. V., každý povinný rodič je povinný správať sa tak, aby neohrozoval spôsobom svojho života, svojím konaním, uspokojovanie potrieb svojich maloletých detí a teda každý rodič si musí zväžiť pri existencii vyživovacích povinností svoje možnosti a schopnosti a svoj život riadiť tak, aby výživu svojich detí neohrozoval, to znamená, že otec ako povinný rodič vedomý si existujúcich vyživovacích povinností, si mal zväžiť ďalšie svoje kroky a ak sa rozhodol byť rodičom ďalšieho dieťaťa, musel si byť vedomý s tým spojených zvýšených výdavkov na ďalšie dieťa, v žiadnom prípade výživu svojho ďalšieho potomka nemôže riešiť na úkor svojich starších dvoch detí, navyše voči maloletej M. vyživovaciu povinnosť nemá len otec, ale aj matka tohto dieťaťa, ktorá, ako vyplynulo aj s ňou udávaných údajov v podanom návrhu vo veci určenia výživného zo strany otca na maloletú M., konštatovala výšku svojich príjmov spolu v sume 347 €, čo je len o 100 € menej ako je priemerný mesačný čistý príjem matky maloletých detí M. a V., ktorá zabezpečuje starostlivosť o staršie deti otca z jeho rozvedeného manželstva sama, nad rámec otcom plateného výživného uspokojuje všetky potreby týchto maloletých detí, zabezpečuje osobnú starostlivosť o ne a vzhľadom na výšku jej príjmov jej finančné možnosti na uspokojovanie potrieb týchto dvoch detí sú výrazne znížené v porovnaní s možnosťami matky maloletej M., ktorá má vyživovaciu povinnosť len voči tejto maloletej.

Pri posudzovaní návrhu otca súd zároveň musel vziať zreteľ aj na skutočnosť, že otec bol výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, t.j. bytu, v ktorom rodičia a maloleté deti M. F. V. pôvodne žili v spoločnej domácnosti, ktorý titulom vysporiadania BSM nadobudol do výlučného vlastníctva a ktorého majetkového prospechu sa vzdal vyššie uvedeným spôsobom, ktorý súd považuje za bezdôvodné vzdanie sa majetkového prospechu, ak otec túto nehnuteľnosť, ktorej hodnota bola ešte v roku 2012 vyčíslená na 34.500 €, previedol na svoju partnerku s ktorou, ako sám uviedol, nie je v legalizovanom zväzku - nie sú manželmi, do jej výlučného vlastníctva a to za polovičnú hodnotu tejto nehnuteľnosti. Neobstojí tvrdenie otca, že nemal finančné prostriedky na úhradu sumy 17.000 € ako podielu pripadajúceho matke maloletých detí z titulu vysporiadania BSM tejto nehnuteľnosti, keďže napr. pôžičku tak, ako si túto vzala jeho terajšia partnerka, si mohol vziať na vysporiadanie tohto BSM s matkou detí i on. Na túto skutočnosť vzdania sa majetkového prospechu pri posudzovaní vyživovacej povinnosti otca a pri vyhodnocovaní ním podaného návrhu na zníženie výživného súd musel jednoznačne prihliadnuť.

Súd zároveň zohľadnil aj ďalšiu skutočnosť a to, že otcov príjem v súčasnosti je o niečo vyšší než bol jeho príjem v čase predchádzajúcej úpravy výživného, keďže otec uviedol, že jeho príjmy z terajšieho zamestnania sa vo vlastnej firme sú v rozpätí od 340 do 380 € a v čase predchádzajúcej úpravy výživného tieto príjmy vykazoval vo výške 350,38 €.

V neposlednom rade súd musel zároveň zohľadniť i to, že potreby starších dvoch detí primerane vzrastajú s ich fyzickými, psychickým vývinom, s nárastom nákladov spoločnosti, v žiadnom prípade nie je možné zohľadňovať, ako to vyplýva aj z ustálenej súdnej praxe, tvrdenie otca, že by výdavky na dieťa vo veku maloletej M. boli výrazne vyššie ako výdavky na školopovinné deti v období ich aktívneho fyzického a psychického vývinu.

V neposlednom rade ak otec uzavrel s matkou maloletej M. napriek tomu, že s ňou žije v spoločnej domácnosti, spoločne hradia všetky náklady vrátane potrieb maloletej, dohodu o výživnom na toto dieťa v sume 100 €, pričom ide o dieťa v útlom veku, ktoré nemá ešte ani rok veku, zníženie výživného na maloletú M. F. V. ním navrhovaným spôsobom by absolútne znevýhodnilo staršie dve deti na ktoré otec navrhuje pokiaľ ide o maloletú M. dokonca nižšie výživné než na maloletú M., nezohľadňovalo by to primeranosť výživného k odôvodneným potrebám detí zo strany povinného rodiča a výrazne by staršie dve deti otca znevýhodňovalo.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti preto súd návrh otca zamietol.

Opätovne súd konštatuje, že od vykonania dôkazu vypočítaním matky vzhľadom na všetky vykonané dôkazy v tomto konaní súd upustil, keďže vykonané dôkazy úplne postačovali pre vyhodnotenie a posúdenie návrhu otca.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1, 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).